

[Kyed.]

tid om, hvorledes den nye Kornordning bliver, eller i hvert Tilfælde Besked om, hvorvidt man faar en Kornordning for det kommende Aar. Imidlertid skal jeg ikke i Dag gaa nærmere ind paa dette Forhold, men jeg anmoder om Udvalgsbehandling af disse Spørgsmaal, hvor saa ikke alene Spørgsmaalet om Lovens Løbetid vil være at undersøge, men ogsaa andre Spørgsmaal vedrørende Kornordningen, som man maa formene der vil være Grundlag for at drøfte paa Baggrund af de Erfaringer, man har høstet under den gældende Kornordning. Vi maa nemlig erindre, at det er paa et helt nyt Felt, man lovgiver, og det maa forudsættes, at man ikke ved den første Lov har været i Stand til at overskue alle de praktiske Forhold, der gør sig gældende, medens man nu ved Lovens Brug har høstet en vis Erfaring.

Jeg skal paa mit Partis Vegne tilsige Vilje til at medvirke til en saglig Forhandling vedrørende en ny Kornordning, vedrørende en Forlængelse for et Tidsrum, som strækker sig over et Høstaar, men ikke for et saadant Tidsrum, at Kornordningen udløber midt i et Høstaar, hvad absolut vil have de samme uheldige Følger, som den nuværende Kornlovs Anvendelse i Praksis har haft.

Ulrich: Jeg tror, at hvis man lodder Folkestemningen ude omkring i Landet over for den gældende Kornlov, vil det store Flertal af Landmænd erklære, at den gældende Kornlov er ganske utilfredsstillende, og saa er den oven i Købet praktiseret paa en saadan Maade, at det korndyrkende Landbrug har haft god Grund til at være overordentlig utilfreds dermed. Vi erindrer jo alle, hvorledes Kravet sidste Efteraar rejste sig ude omkring blandt Landmændene om at faa en Kornordning og at faa denne samtidig med Høstens Afslutning, inden man skulde til at tærskes og eventuelt sælge noget af den Afgrøde, man havde høstet. Dette Krav var stærkt, men ikke des mindre fik man først denne Kornlov den 13. December. Det var et ganske overordentlig uheldigt Forhold! Naar Regeringen endelig var naaet saa vidt som til at overveje dette Forhold, forekom det med Rette Landbefolkningen, at en saadan Overvejelse burde være tilendebragt saa betids, at man virkelig kunde have faaet en Lovgivning paa dette Omraade i rette Tid. Man fik den ikke før den 13. December, og den Maade, hvorpaa den højtærede Land-

brugsminister har ført Loven ud i Livet, har, som jeg sagde før, været ganske overordentlig utilfredsstillende og paa mange Omraader uforstaaelig.

Nu lyder Kravet igen: lad os faa en Kornlov, som skal gælde for det kommende Høstaar; lad os faa den før Saatid! Nu er Saatiden inde, højtærede Landbrugsminister, og derfor er Kravet saa stærkt, at vi maa have denne Lov færdig inden Paaske. Det maa være et berettiget Krav fra Landmændenes Side, at de faar at vide, inden de skal lægge Sæden i Jorden, om der er Mulighed for, at de, naar Høsten er tilendebragt, kan faa en Pris for deres Korn, som kan betyde en rentabel Udnyttelse af Jorden. Vi fra vor Side har stillet Krav om en betydelig højere Pris paa Kornet end den, som blev gældende ved denne Lovs Vedtagelse i December. Det er jo ganske forkastelige Forhold, den kornsælgende Landmand har haft. Skønt man kalder denne Lov en Kornlov, har det i Virkeligheden været omtrent umuligt for Landmændene at afhænde den Sæd, de havde liggende til Salg; i alt Fald til en Pris, der var antagelig og i Overensstemmelse med den gældende Kornlov. Og hvorfor? Fordi Regeringspartierne — men heller ikke Partiet Venstre kan fraskrive sig et vist Ansvar — har administreret Loven paa en saadan Maade gennem de Valutaattester, som skal tilvejebringes for Import af Korn, at det næsten har været umuligt at sælge det danske Korn. Kornet er paa den bundne Liste, og enhver Indførsel her til Landet er altsaa baseret paa en Valutaattest. I Valutaudvalget, som altsaa skal have det afgørende Ord, har mit Parti Gang paa Gang gjort opmærksom paa, at det var ganske uforsvarligt at importere Korn fra Udlandet i den Udstrækning, dette har fundet Sted. Man har Gang paa Gang anmodet om at faa en Korntælling for at have et Grundlag for Valutaudvalgets Bestemmelser, men det højtærede Regeringsparti har ladet ganske haant om disse Henstillinger. Vort Parti har for nylig krævet, at Kornimporten i Øjeblikket fuldstændig skal ophøre, for derigennem at tilvejebringe Mulighed for, at de Landmænd, der ligger inde med Kornbeholdninger, kan blive af med disse til de Priser, som Kornordningen betinger. Men nej, det har man ikke ønsket! Man har stadig uddelt Valutaattester og tillader i Øjeblikket fremmed Korn at strømme ind over Landets Grænser i en Udstrækning, som absolut ikke staar i Forhold til det Behov, Landet har for fremmed Korn i Øjeblikket. Det ser næsten ud, som om